

Висновки та пропозиції. Гострі інформаційні виклики сучасності - стрімке поширення Індустрії 4.0 в умовах поширення гібридної її агресії з боку РФ проти України вимагають системного управління інформаційною безпекою з пріоритезацією превентивних заходів щодо ідентифікації, недопущення чи усунення шкідливого інформаційного впливу щодо інтересів підприємств України. Пріоритет у цій царині слід надати формуванню державної політики забезпечення інформаційної безпеки українських підприємств.

Використана література:

1. NCSI logo [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://ncsi.ega.ee/ncsi-index>. Дата звернення: 30 січня 2020 р.].
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua> [Дата звернення: 10 січня 2020 р.]

Шостак Л к.е.н., доц.
Східноєвропейський національний
університет імені Лемі Українки,
м. Луцьк, Україна

КАПІТАЛОТВОРЧА ФУНКЦІЯ В СИСТЕМІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Можливості здійснення підприємницької діяльності можуть бути реалізовані в тому випадку, якщо власник ефективно розпоряджається вкладеним капіталом. На практиці капітал того чи іншого підприємства розглядається як щось похідне, тобто як показник, що виконує другорядну роль. При цьому, на перше місце, як правило, частіше виноситься безпосередньо сам процес діяльності підприємства. Однак, саме капітал об'єктивно є основою виникнення і подальшої діяльності підприємства, оскільки отримання доходу і прибутку як цільова функція виробничих процесів характеризує ефективність його використання.

Слід зазначити, щ протягом декількох століть представниками різних економічних шкіл капітал вивчався і розглядався з різних позицій і в різних проявах.

Розгляд змістовних характеристик сутності капіталу з точки зору його впливу на розвиток корпоративного сектору вітчизняної економіки свідчить про те, що він, по-перше, є об'єктом ринкових відносин, власності та розпорядження, інвестиційної привабливості і загалом економічного управління; по-друге – він надає можливості вкладання накопичених коштів в різні напрями підприємницької діяльності, використання накопичених коштів в альтернативних формах та активізації залучення накопичених коштів в економічний процес.

Головною властивістю капіталу, як підтверджує теорія і практика, є те, що він характеризується чистою продуктивністю. Оскільки чиста продуктивність має бути позитивною величиною, то доцільно вибрати спосіб виміряти її кількісно. Для цієї мети необхідно використовувати показник річної норми відсотка. Чистою

продуктивністю проекту капіталовкладень є така ринкова норма відсотка, при якій даний проект повинен якраз окупити витрачені на нього засоби.

Відповідно з поняттям чистої продуктивності капіталу пов'язаний важливий економічний процес, в ході якого ціни на капітал встановлюються на ринку за їх «капіталізованою вартістю». Процентна ставка в цьому процесі виконує головну роль. Коли ринковий рівень відсотка знижується, то як результат такого зниження виявляється значне підвищення капіталізованої вартості машин, облігацій, ануїтетів або будь-якого іншого виду активів, які забезпечують приток доходів від майна в подальший період.

Коли перспективи бізнесу є абсолютно визначеними, покупці і продавці цього бізнесу враховують поточну вартість всіх чистих доходів, які приносяться в майбутньому. Відзначимо, що поняття «бізнес» це не лише у звичайному розумінні підприємницька діяльність, але має всі ознаки товару, особливості якого обумовлюють принципи, підходи і методи його оцінки. Відповідно до цього особливо доречно розглядати поточну дисконтовану вартість бізнесу для кожного активу, та розраховувати окремо поточну вартість кожної частини майбутнього потоку грошових надходжень.

Таким чином, важливим завданням управління капіталом є розподіл прибутку підприємства на розвиток виробництва. Розподіл прибутку, з одного боку – це результат ефективності виробництва, з іншого – рівень капіталізації.

Юшин С., д.е.н., проф.
ННЦ «Інститут аграрної економіки»

СИСТЕМА БЕЗПЕКОВИХ ОРІЄНТИРІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Вступ. Цивілізаційна роль аграрного виробництва загально визнана. Для України його розвиток визначений як стратегічний пріоритет як на найближчу, так і на віддалену перспективу національними правовими актами на засадах врахування ратифікованих Верховною радою України міжнародних актів. При цьому варто підкреслити, що типологія сучасного розвитку з кожним роком набуває усе більш виразних рис сталості (Керівні принципи ФАО 2012 р., де проголошується соціально, економічно та екологічна сталість стратегії аграрного розвитку). Безумовно, визначальна роль у реалізації принципів сталого розвитку галузі належить аграрним підприємствам. Проте виконання ними такої ролі вкрай ускладнене відсутністю чітких орієнтирів на гармонізацію складових безпекової політики держави. Саме це й визначає *актуальність* даної теми дослідження.

Основний текст. На сьогодні ми бачимо, з одного боку, актуалізацію усіх аспектів сталого розвитку економіки загалом та її аграрного сектору зокрема. Про це свідчать Закони України (Про Генеральну схему планування території України, 2002 р. № 3059; Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року, 2005, № 2982) та наступні програми і стратегії відповідних частин національного розвитку. Проте загальна констатація визнання ролі пріоритету сталості розвитку ще не є запорукою реальної гармонійності складових даної